

Maskvos ir visos Rusios patriarcho KIRILO Kalėdinis laiškas hierarchams, kunigams, diakonams, vienuoliams ir visiems kitiems ištikimiems Rusios Stačiatikių Bažnyčios nariams.

Mylimieji Viešpatie hierarchai, garbingieji presbiteriai ir diakonai, Dievą mylintieji vienuoliai ir vienuolės, brangūs broliai ir seserys!

Visus širdingai sveikinu su mūsų Išganytojo ir Dievo, Viešpaties Jėzaus Kristaus Gimimo spindulingąja švente ir kreipiuosi į jus senovinio Bažnyčios himno žodžiais: „*Kristus gimsta – šlovinkite! Kristus iš Dangaus – pasitikite! Kristus žemėje – kilkite aukštyn!*“ (Kalėdų kanonas, 1-os giesmės irmosas).

Dievo Įsikūnijimo faktą apaštalas Paulius pavadino *didžiu maldingumo slėpiniu* (1 Tim 3,16). Šio pagarbų šurpulį keliančio slėpinio akivaizdoje neįmanoma gudragalviauti. Jo akivaizdoje blėsta tuščias, bruzdus žmogaus pažinimas. Šis slėpinys gali nuginkluoti ir suminkštinti net šiurkščiausią ir suakmenėjusią širdį. Žiauriame, pykčiu alsuojančiame pasaulyje gimsta Tas Vienintelis, Kuris gali įveikti kiekvieną atskirtį ir dovanoti mums ramybę ir tikrąją laimę.

Nuo tada, kai žmogaus gyvenime atsirado nuodėmė, žemėje įsiviešpatavo tragiška atskirtis ir pasidalijimas; pasaulis, „atplėštas“ nuo Kūrėjo, tikrojo šviesos Šaltinio, neišvengiamai ėmė tamsėti ir darėsi vis chaotiškesnis. Tačiau Dievas neišsižadėjo Savo kūrinio, nepaliko jo beglobio. Jis kantriai rengėsi mus išgelbėti.

Viešpats įsikūnijo, Jis įėjo į žemės istoriją, tapo vienu iš mūsų. Dievo Sūnus tapo Žmogaus Sūnumi, viskuo, išskyrus nuodėmę, panašus į mus. Į didžio liūdesio kupiną klausimą – „*Kur tu, Adomai?*“ (Pr 3,9), anuomet nuskambėjusį Edeno sode, pagaliau buvo atsakyta skurdžioje oloje, esančioje netoli Betliejaus. „*Pirmasis žmogus yra iš žemės, žemiškas, antrasis žmogus – iš Dangaus*“, – rašė apaštalas Paulius (1 Kor 15, 47). Kristuje, Kuris yra Naujasis Adomas, Dievas sutaikė su Savimi pasaulį (2 Kor 5, 19), atnaujino žmogaus prigimtį, pagydydamas jį nuo žaizdų, kurias padarė nuodėmė.

Žmogaus bei viso pasaulio gyvenimas atsikratė negalių tik Dieve – štai paprasta, bet itin svarbi tiesa, apie kurią byloja ši šventė. Tad kaip neprisiminus šventojo Augustino žodžių, kuriais jis su pagarbia, šventa baime šlovino išmintingąją Visagalio Apvaizdą! „*Tu mus sukūrei Sau, ir nerami mūsų širdis, kol nenurims Tavėje*“ („Išpažintis“). Žmogus nuo pat pasaulio atsiradimo yra pašauktas amžinybei, o susivienyti su Dievu ir suteikti savo gyvenimui tikrąją prasmę jis tegali Jėzuje Kristuje.

Išganytojo atėjimas į pasaulį – tai visų pirma yra Dievo meilės žmonėms Apreiškimas. Ši meilė, viena vertus, yra beribė ir visa nugalinti, o, kita vertus, – romi,

visa pakelianti, visa tikinti, viskuo besivilianti ir visa ištverianti (1 Kor 13,7). Tad kaip mums deramai atsiliepti į didžią mūsų Kūrėjo meilę? Kaip prie Jo priartėti?

Šis artumas atsiranda, ir mes jį paliudijame tuo, kad vadovaujamės Evangelijos įsakymais, o konkrečiai – neapsimestine, ne veidmainiška meile vienas kitam. Bet svarbiausia – nuolat gaivinti, puoselėti savo vienybę su Kristumi Šventos Eucharistijos Slėpinyje.

Šiandien – vilties šventė. Taikos šventė. Tylaus džiugėsio šventė. Šlovindami Gimusį Išganytoją ir pasitikdami Jį gražiomis giesmėmis ir sakraliniais himnais, turėkime omenyje iškilų krikščionio pašaukimą būti *pasaulio šviesa ir žemės druska* (Mt 5, 13–14). Tad, „*kol turime laiko, darykime gera visiems, o ypač tikėjimo namiškiams*“ (Gal 6,10). Įkvėpkime vilties kenčiantiems, guoskime liūdinčius, dalykimės džiaugsmu su artimaisiais bei tolimaisiais, remkime skurstančius. „*Taip elgdamiesi ištis tapsime Kristaus kvapu Dievui*“ (2 Kor 2,15) ir duosime tinkamų dovanų Gimusiam Viešpačiui.

O į tuos, kurie dėl įvairių priežasčių dar neįėjo į išganingąją Kristaus Bažnyčią ir nedalyvauja Jos gyvenime, kreipiuosi ragindamas atverti savo širdis Tam, *Kuris taip mus pamilo, jog atidavė Savo Viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą* (Jn 3,16). Tad šlovinkime Viešpatį, Gelbėtoją, už neapsakomą Jo gerumą ir meilę visai žmonių giminei.

Sveikinu visus su Kalėdomis, linkiu jums, brangieji, ištvermės, jėgų ir neblėstančio džiaugsmo Gimusiam Gelbėtojuje, gimusiam Gelbėtojuje. *Malonė, ramybė jums nuo Dievo mūsų Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus* (Ef 1,2). Amen

MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHAS

2025/2026 m. Šv. Kalėdos

Maskva